

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 21. LIPCA ROKU 1797. W PIĄTEK.

OGŁOSZENIE

Tajnego Konsyliarza, Litewskiego Gubernatora, i różnych Orderow
Kawalera, Jakoba Bulhakowa.

Wszystkim komu o tym wiedzieć należy.

Gdy ustanowiona w Mieście Wilnie, przez Xcia Jmści Rządzącego Gubernia Litewką, General Felt-Marzalka Repnina, Kommissya Szpitalna; pod prezydencya byłszego Wileńskiego Gubernatora, JW. Generala Tormasowa, dla zasłużych nowych rozrządzeń krajowych, nieukończyła dzieła sobie poruczonego: Wyż pomieniony Xże Jmość Rządzący Gubernią, przywiedząc do skutku pierwsze swoje postanowienie, w zamiarze zapobieżenia, wzięcia się po ulicach żebractwa, i powtórzenia im należnych Funduszow uczynione, rozkazać na nowo raczył, aby takowa eksystowała Kommissya, i wyznaczyszy do niej osoby stanu Świeckiego, i Duchownego, Prezydentem Ony, Konsyliarza Stanu, Litewskich Poczty Dyrektora, i Orderow Kawalera W. Jana Fryzela nominował. Ze tedy nieraz pomieniona Kommissya, poruczone sobie obowiązki odbywać zaczęła, i obiektem sobie właściwym, to jest: wynajdzeniem Funduszow Szpitalnych, onych urządzeniem i samychże Szpitalow, zatrudnia się uporządkowaniem, wszystkich w ogóle i każdego w szczególności Gubernii Litewskiej mieszkańcow uwiadomiac, niniejsze moje ogłoszenie, zwyczajnym porządkiem publikować determinuję. Dnia 1. Junii 1797. Roku.

Jakob Bulhakow. (L.S.)

TABELLA

Oznaczająca, po wiele w którym czasie Pocztych Kom Pasażyerowie na Stacjach Pocztych Gubernii Litewskiej w zaprzęg brać mają, i porządek który Pasażyerowie każdego jana i Pocz-Kommissarze zachowywać mają.

Do Pocztych i zwyczajnych letkich Bryczek i Kibitek wprzęgać.

Jadącemu jednemu
ditto dwóm
ditto trzem

Wiele Koni zaprzęgać	
Od 1. Xbra do 1. Febr:	W inne pory roku, to jest: Wiosną i Jesienią.
2	3
2	3
3	4

Do zwyczajnych dwómiejskowych podróżnych Kolasek.

Jadącym dwóm - - - - -
ditto trzem i czterem - - - - -

3
44
5

Do zwyczajnych czteromiejskowych Kolasek.

Jadącym dwóm i trzem - - - - -
ditto czterem - - - - -

4
55
6

Do dwómiejskowych Karet.

Jadącym dwóm i trzem - - - - -
ditto czterem - - - - -

4
55
6

Do czteromiejskowych Karet.

Jadącym czterem - - - - -
ditto pięciu i sześciu - - - - -

6
88
10

Do zwyczajnych Pocztowych Sanii, zaprzęgać tyle koni, ile w zwyczajnych Bryczkach i Kibitkach położono, w dwómiejskowe Sanie tyle, ile w dwómiejskowe Kolaski, a w czteromiejskowe Sanie, po tyle koni zaprzęgać, po wiele i w czteromiejskowe Kolaski.

Każdy Pasażer jakiegokolwiek bądź stanu i rangi, obowiązany jest opłatę czynić za tyle koni, ile według tej Tabelli brać należy, chociażby miał paszport na mniejszą liczbę koni.

Jeżeli kto z przejeżdżających nie zechce brać i płacić za tyle koni, wiele onych w powyższym położeniu jest naznaczono, i uważać nie będzie na przedstawiony przez Poczt-Kommissarza onemu rozkład, w takowym zdarzeniu pozwala się Poczt Kommissarzowi, zprzeciwiającemu się nie dawać koni, excepto Kuryerow, którym podług ich zażądania, nie mitrząc, dawać koni, lecz wraz o uczynionej przez onych krzywdzie, donieść Rządowi Gubernskiemu i Dyrekcyi Poczt Litewskich.

Nikt z przejeżdżających samowolnie u Poczt Kommissarzow niczego hrać nie powinien, a tym bardziej bezpłatnie. Także bez poprzedniczey opłaty od koni, te dawać się nie mają.

Kto Paszportu nie da zapisać, i ten kto bez niego jedzie, a nie opowie nazwiska i rangi swoiey, i do tego za wszelkie nabory nie opłaci się Poczt Kommissarzowi, takowy przejeżdżający nie może odjeżdżać z Pocztowej stacyi

Wszyscy bez excepcyi, choćby kto jechał za Skarbowym, czyli swoim interesem, są obowiązani według Naywyższego JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazu, pod dniem 24. Aprila Roku 1797. na fundamencie poprzedniczego w Litwie położenia, płacić od każdego konia po dwa złote Polskie (30. Kopeiek) srebrnem na milę, do której wchodzi 7. wiersz pięcioset sążniowych, i za każdą stacyą Postilionowi dwa złote także srebrnem tryngieltu.

Poczt-Kommissarze nie obowiązani trzymać dla przejeżdżających drobnych pieniędzy, na rozmianę bankowych asygnacyi, lecz jest powinnością samychże przejeżdżających, mieć w zapasie potrzebną na podróż drobną monetę: dla czego powinni Poczt Kommissarze, w takim tylko zdarzeniu przynosić 10. i 25. Rublowe bankowe Asygnacye w takim kursie, w jakim one w Litewskiej Gubernii na srebro przemieniane bywają, kiedy należna opłata od koni branych na stacyi wynosi trzy czwarte części Asygnacyi tej, jaką Pasażer daje. Pięć Rublowe zaś asygnacye, jako nie potrzebujące dużego zdanku, przynosić zawize według ich kursu na srebrną monetę, zdając także drobną monetą to, co od opłaty dla Pasażera zchodzić będzie.

Poczt-Kommissarze obowiązani własnym kosztem utrzymywać mocne

Bryczki, z kołami i osiami okutymi żelazem, a na zimę Sanie i Kibitki z płozami mającymi podołki żelazne. Jednakże Pasażerowie (wyluczając Kuryerow) nie mogą pretendować pojazdów bezpłatnych, i nie powinni odmawiać zapłaty od każdego pojazdu, któryby tylko wzięli na stacyi, popółtora złotego Polskiego (22½ kopieiek) frebrem, i za smarowidło koł, kto w swoim pojeździe jedzie, a własnego smarowidła nie ma; po półzłotego Polskiego, na każdą stacyą (7½ kopieiek).

Nikt inny nie ma wieść Pocztowymi końmi, jak tylko posłany z stacyi Poptylion, a tym bardziey niepozwała się nikomu, samemu lub przez ludzi pędzić konie, dla czego Poczt-Kommissarzom zaleca się, utrzymywać trzeźwych i regularnych Poptylionow, ażeby Pasażerowie nie mieli zadnego pre-
textu zpędzać Poptyliona dla niesposobności jego, i używać swoich ludzi do wozenia.

Jeżeli który Pasażer zpędzi w drodze Poptyliona, i rozkaże swoim ludziom wieść i nagłe pędzić konie, w ten czas Poczt-Kommissarz tej stacyi, do którego takowy przyedzie, obowiązany będzie nie dawać jemu daley koni, lecz donieść jak najprędzey o tym Ziemskiemu Kommissarzowi dla uzyskania i dostawienia satysfakcyi. A gdyby w takowym przypadku od mocnego pędzenia padł koń Pocztowy na drodze, obowiązany będzie Pasażer utrzymującemu Pocztę zapłacić za padłego na drodze konia Rubli trzydzięci. Jeżeli zaś takowe pędzenie uczynione będzie przez Kuryera, wtedy lubo nie zatrzymując onego, lecz jak najrychley expediowawszy daley tenże Poczt Kommissarz, do którego takowy Kuryer przyedzie, ma donieść o tym co najrychley do Guberskiego Rządu i do Dyrekcyi Poczt Litewkich.

Zaden nie ma prawa, przynaglać Poptyliona, jechać bez odmiany jednymi końmi dwie lub trzy stacye Pocztowe, również do nadzwyczajney jazdy, ponieważ już bez tego determinowano, że Pasażerowie powinni być wzięni na godzinę tyle, ile przepisuje się niżej, zwiastcza:

Od 1. Decembra do 1. Fobruarii, albo od początku aż do końca sanney drogi, i od 1. Maja do 1. Octobra, Kuryerowie po półtorey mili (10½ wierst) na godzinę, a Pasażerowie po pięć ćwierci mili (8¼ wierst) w inne zaś czasy, Kuryerowie pięć ćwierci mili (8¼ wierst) a Pasażerowie po jednej mili (fiedm wierst) na godzinę.

Jeżeli trafi się, że wszystkie Pocztowe konie będą w drodze, i zostana jedne tylko Kuryerskie, i naznaczone dla odwożenia Poczt, każdy Poczt-Kommissarz dowiedzie to jemu z swoiey kłegi, gdzie Pasażerow i rozchod koni zapisuje, obowiązany nie tylko oczekiwać dopóty, dopóki Poczt-Kommissarz posłara się dla niego o inne konie, lub Pocztowe zwrócą się z drogi, lecz dać im także czasu dwie godziny do odetchnienia i dla popasu, oczekiwać także pół godziny na zaprzężenie, choćby konie i w domu były. Przym tym każdy Pasażer powinien się wstrzymywać od wszelkiego grubijanstwa, pod popadnieniem prawney odpowiedzi.

Pasażerowie w Miastach nie mają dłużej utrzymywać zaprzężonych już koni, nad jedną godzinę, a w przeciwnym zdarzeniu po upłynieniu jednej godziny, Poczt Kommissarze mają prawo wyprządz konie, bez zwrotu zapłaconych pieniędzy, które zawsze należy, aby Pasażerowie płacili przed zaprzęgiem koni.

Poczt-Kommissarze obowiązani przyjmować przyjeżdżających z należytą grzecznością, pod popadnieniem w nieuchronną karę za przestąpienie, gdy zaydzie na nich sprawiedliwa skarga, lecz i Pasażerowie obowiązani ze swoiey strony zachować dla Poczt-Kommissarzow przytoyne obeyscie się, unikać kłótni, nie pretendować od nich nic nad to, co należy, i Poptylionow nie bić.

Za niedopełnienie tych prawideł mają wszyscy ci, do których należą, ulegać prawney odpowiedzi. Datt w Wilnie dnia Mca Julii 13 1797. Roku.

Dokończenie Patentu Króla Jmci Pruskiego.

III. To wezwanie nie tylko ściąga się do tych którzy do takowey Wsi pieniężne pretenzje czyli to z hypoteki, dla zaległych szacunkowych, posa-

żnych lub sukcesyjnych sum, czyli z kaucyi i zareki lub z iakiegokolwiek bądź innego powodu mieć rozumieją, ale do tych także, którzy twierdzą, że im prawo własności, *substitutionis*, *fidei commissi*, realne prawo użytkowania, *reluitionis*, lub *protymiseos*, bliskość, albo inży tym podobny przymiot służy, mocą którego własność albo wolne rozrządzenie teraźniejszego posiadacza są określone; tudzież do tych, którzy od takowych gruntów współkowania (*Servitudes*) żądają, iako są: prawo wolnej pafzy, wrebu, i inży tego rodzaju przywileie.

IV. Bynajmniej zaś nie tyczy się osobistych długów posiadaczów i takich pretensyi, które z ręcznych kart, skryptów, zapisów dłużnych, wexłów, lub inżyich tym podobnych interesów, z których wedle praw realney pretensyi do nieruchomości zakładać nie można, pochodzą. Takowi owszem wierzyciele jedynie tylko osob dłużników swoich trzymać się powinni, inaczej sprawiliby sobie przez bezskuteczną odezwę do Xiegi hypoteczney nie potrzebne koszta; ile że niniejsza ustawa szczególnie tylko do tego zmierza, ażeby Xiegi hypoteczne bez względu na osobę posiadacza porządnie i należycie usposobione były.

V. Ci którzy podług niniejszego zalecenia realne pretensye swoje w czasie wyznaczonym przed upłynionym rokiem 1798. Sądom podadzą, i powody ich należycie okażą, spodziewać się mogą, że te podług porządku czasu w którym z nimi się popisali, do nowych Xiegi hypotecznych wniesione, i onym przez to wszelkie prawa i pożytki, iakie podług ustaw krajowych takowemu wniesieniu pod czas konkursu i w inżym czasie są właściwe, nadane będą.

Jeżeli jednak do Wsi iedney tylu odezwie się realnych wierzycielów, że mogłaby widoczna ztąd wyniknąć obawa, iż wartość nieruchomości nie wystarczylaby do zaspokoienia wszystkich: wtedy wolno będzie tym, których pretensye na dawniejszych oblatach, i wpisach zasadaia się, przeciw młodszym aczby wczesniej zameldowanym współwierzycielom Proceśs *de prioritatem* rozpocząć; zaczym wszelkie do takowej Wsi podane pretensye, w porządku iaki przez przeszle ustawy i prawa mają sobie przepisany, Dekretem *potioritatis* ulokowane, a potym według tegoż samego porządku do nowej Xiegi hypoteczney przeniesione będą.

Wszakże data odezwy w powszechności tylko względem takich pretensyi, które pod czas publikacyi niniejszego Patentu już exystowały, prawo pierwszeństwa i *prioritatem* stanowić będzie. Przeciwnie zaś, względem wszelkich później zaciągnionych długów nie będzie zważać się na czas w którym były zameldowane, ale szczególnie tylko na onych gatunek, i na czas kiedy były zaciągnione; a przeto takowe późniejsze długi, jeżeli nie mają za sobą iakiego osobliwszego przywileiu, dawniej oblatowanym i wpisanym ustąpić muszą.

VI. Przeciwnie ci, którzy z przepisana w §. II. i III. odezwą spóźnią się, nie utracą w prawdzie przez to prawa i pretensye swoją, owszem wolno im będzie nawet po upłynionym już czasie normalnym przeciwko osobie swego dłużnika, iego sukcesorom albo inżym sukcesorom *universalnym* z nimi się popisac; zgoła trzymać się Wsi albo inżey nieruchomości, jeżeli ieszcze w ręku dłużnika albo sukcesorów iego znajdować się będą.

Atoli względem trzeciego i z krzywdą iego takowy wierzyciel żadnego realnego prawa do nieruchomości bynajmniej żadać albo użyć nie jest mocen.

VII. Jeżeli więc kto nie zgłosiłszy się na teraźniejsze wezwanie przed końcem roku 1798, odezwie się z skargą windikacyjną albo z inżą względem własności do takowej nieruchomości pretensyą: ten w prawdzie przeciw teraźniejszemu posiadaczowi, jeżeli Wieś znajdować się ieszcze będzie w iego ręku prawnie wysłuchany będzie, atoli, aczby wywiódł się w rzeczy samey z swoją pretensyą, i luboby iemu własność wsi albo Prawo *substitutionis*, *fidei commissi* lub inży tym podobny przymiot do niey był przyznany, powinien będzie wszelako wszystkie dawniejsze na tę nieruchomość do Xiegi hypoteczney wniesione pretensye, iakiegokolwiek będą gatunku przyznać, i osobom takowe pretensye mającym na tey wsi takie zapisać bezpieczeństwo, iak gdyby im prawa ich przez niego samego albo za wyraźnym iego zezwoleniem zapisane i przyznane były.

Reszta w dodatku.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 21. LIPCA ROKU 1797. W PIĄTEK

Dokończenie Patentu Króla Jmci Pruskiego.

VIII. Nadto, gdyby kto po upłynionym roku 1798. inszą do tego terminu zamilczona pretenzje do takowej wsi lub gruntu, nie tak o własność jak z inzego iakiegokolwiek realnego powodu pochodzącą chciał rościć, a wieś ta znajdowała się ieszcze w ręku terazniejszego posiadacza: takowy wierzyciel podobnie przeciw temu posiadaczowi słuchany, i iemu nawet repetycja teyże wsi dozwolona będzie, lecz wszystkim w Xiędze hypoteczney dawniey umieszczonym pretenzjom ustąpić musi, i wywiezionego realnego prawa swego z uszczerbkiem żadney z nich użyć nie może; albowiem Ustawy krajowe przepisują, ażeby porządek i pierwszeństwo między wielą na jednym gruncie umieszczonemi realnemi pretenzjami, bez względu na ich dawność albo na właściwe onym przywileje i przymioty, jedynie tylko do porządku czasu stosowały się, w którym takowe pretenzje do publicznych gruntowych i hypotecznych Xiąg wpisane zostały.

IX. Gdyby w reszcie po skończonym roku 1798. takowa nieruchomości przez kupno, zamianę, darowiznę, zapis, cefsyą albo inszym iakimkolwiek sposobem do trzeciego posiadacza (*successorem singularem*) przejść miała: wtedy ci, którzy miane dawniejsze realne pretenzje do tego gruntu nie podali, one, jeżeli się samey wsi tyczą, zupełnie utracą, a pretenzje takowe bez wszelkiej prekluzji *ipsò jure* za spetzne uznanie będą, tak dalece: iż ani trzeci posiadacz i sam *successor singularis*, ani ci, którzy od niego iakiekolwiek prawo do tego gruntu nabyli, dla tychże dawniejszych pretenzji bynajmniej turbowani ani w odpowiedzi być nie mogą.

Z tym wszystkim i wtedy nawet ieszcze takowym późno odzywającym się wierzycielom wolność popisania się z prawami swemi przeciw osobie dłużnika, sukcesorom iego, i reszcie iego majątku zostanie.

X. Co się dotąd powiedziało, tyczy się tylko takich realnych pretenzji, które przed końcem roku 1798. iako ostatecznym przez niniejszy Patent do zupełnego ukończenia dzieła hypotecznego postanowionym terminem wynikły. Względem wszystkich inszych później zayść mogących tranzakcyi i zapisów praw realnych, tudzież względem sposobu nabycia onych i okazania Sądowi; iako też co do przymiotu do wniesienia w Xięgi hypoteczne onym potrzebnego; do powszechnych przepisów prawa krajowego i ordynacyi hypoteczney stosować się należy.

XI. Tak posiadacze wsiów iako osoby realne mające pretenzje, ile możności osobiście w Sądach albo w postanowionych przez nie oddzielnych Komisjach zgłaszać się powinni; wolno jednak obojgu użyć do tego Plenipotentów, których między wyznaczonemi w Prowincyi Kommissarzami sprawiedliwości, albo między osobami, które przy bywszych Polskich Sądach Patronami lub Palestrantami albo przy inszych dykasteryach umieszczone były, wybrać mogą; gdyż dla ułatwienia tego dzieła wyraźnie niniejszym Patentem Naszym deklarujemy: ażeby do czynności tyczących się urzędzenia hypotek, przy Sądach Naszych także Polscy prawnicy, jeżeli się wprowadzonemu w nich układowi poddać zechcą, za Plenipotentów przypuszczani byli.

Zgłaszania się na piśmie nieprzytomnych i oddalonych Interesentów niemniej także przyjęte być mają; atoli jeżeli takowy Interesent od dania żądanego przez Sądy dokładniejszego objaśnienia i potrzebnych wiadomości uchyli się, na zalecenie Sądów ani ofobiście przed nimi nie stanie, ani prawnie umocowanego Plenipotenta do prowadzenia interesów nie postanowi i tego potrzebną informacją nie opatrzy, albo przez opóźnienie lub nieposłuszeństwo sam temu będzie przyczyną, że zadyktowana pretenzja jego nie będzie mogła być dostatecznie objaśniona; wtedy tak poczytano będzie, iak gdyby całe nie odezwał się, i wszelkie podług §. VI.—IX. z omieszkałego zgłoszenia się wynikające niepomyślne skutki sam sobie przypisze.

Részta w następującej Gazecie.

Poczta zagraniczna w tym tygodniu nie przyszła; zamiast wiadomości politycznych, redakcyja przytągloną dziś jest napelnąć gazetę rządowemi. Z Gazety Hamburgskiej bardzo późno odebrałny wyjęte są wkrótce następujące artykuły

z Wiednia 28. Czerwca.

Cesarz Jmć postanowił do Królestwa Węgierskiego przyłączyć Dalmacyą Wenecką, którą Austryackie woyska, zaięły. Garnizon miasta naszego, który dawniej miał rozkaz do marszu, teraz odebrał kontrordynans. Komendant Pragi General Lauer ma zalecenie twierdzę swoją przyprowadzić do najlepszego stanu obrony. Ze Włoch mamy wiadomość, iż 10. tys. Francuzow zmierzających do Genui, nagle marsz obróciło do Turinu, gdzie wielkich rozruchow lekac się wypada. Król Jmć Sardyński odjechał do Moncalier. Buonaparte ma zoid armii Włoskiej potrzebuie codziennie 150. tys. liwrow: kontribucye w podbitych krajach zbierane aż nad to wydatek ten zastępują

z Londynu 30. Czerwca.

Dziś rano Lord Malmesbury z Konsiliarzami legacyi, Lordem Morpeth, i Leweson-Gower, Sekretarzem Ellis, i 3. Królewskimi Kuryerami do Dover odjechał, żąd na Calais do Lille uda się dla rozpoczęcia negocyacji. Król Jmć potwierdził wyrok śmierci na Richarda Parker, który też na okręcie Sandwich do skutku został przywiedziony. Oprócz niego, kilku jeszcze innych od floty Delegowan ch, za bunt i zdradę przeciw Królowi i Królestwu, podobną karę odnieśli. Zbawienney surowości przykład ukazany na dowódcy rozruchow, powściągnie złościwe zamęt lud. i zuchwałych, i zupełną spokojność przywróci krajowi. Na wszystkich dziś okrętach karność jest najlepsza. Mówią iż Lord Keith obemuie rządy nad flotą w Kanale krążące; którey do tych czas Admiral Bridport przywodził. W Irlandyi pardon Królewski buntownikom przedłużony został do 24 Lipca.

z Paryża 29. Czerwca.

Wczora Direktoryat uroczyftą dawał au-

diencyą, na której Minister wolenny Petiet prezentował Generała Serrurier przywożącego sztandary na nieprzyjaciolach Rptey zdobyte przy końcu tegoroczney kampanii. Z Fladelfii mamy pewną wiadomość, iż Prezydent Amerykańskich Stanow Adams zgromadzonemu Kongresowi przelożywszy przyczynę zwołania onego i stan krytyczny narodu od Francuzow skrzywdzonego, radził obmyślić przyzwoite środki na zaślone handlu. Zaś Direktor Letourneur z przydanemi Kolegami Pleville i Mareth śpiesznie do Lille odjechał. Od wielu miast i Powiatow Rada 500 proźbę odebrała, względem wolnego sprawowania obrządkow religii Katolickiej, i przywołania Xięży deportowanych. Generalowie Hedonville i Kochembeau wysłani być mają na komendę woysk i przywrócenie porządku do wyspy S. Domingo; pierwszy w części Francuzkiej, drugi od Hiszpanow ustąpioney.

z Hagi 4. Lipca.

Hoche General en Chef armii Sambry i Mozy, przybył tu niespodziani z Colonii; odprawił konferencyą z Połtem Francuzkim Noel, niektórymi osobami rządu naszego, odjechał do Amsterdamu, z zamiar do Paryża, czyli też do armii, nie wiadomo. Tej podróży przyczyną pewnie była wielka wyprawa, do której śpieszne przygotowania czyniemy Batawowie, 25. batalionow piechoty, 12 jazdy szwadronow, pod komendą Generała Daendels wsiadło na okręta. Flotę zarządzać będzie Admiral Winter; ta się dziś składa z 5. okrętow od 74. armat, 11. od 68, 4. od 66, 1. od 60, 3. od 56, 2. od 54, 1. od 52; 22. fregat od 44. do 26, 16. Brigantinow i korwet, 6. Kanonierskich statkow; siły dość znacznej; lecz podobno nie wszystkie razem użyte będą. Żołnierze i Officyerowie królowi wielką ochotę pokazują do słuzenia Oyczyźnie; niektóre bataliony proźbę podały Konwencyi narodowej, ażeby przepomnianemi nie były. Na wsparcie floty naszej wyhidzie z Danquerque Francuzka pod Admiralem Musquin. Uwiadomieni o wszystkich Anglicy, krążą nieustannie z 16. okrętami przed portem Texel.